

3. neděle

3. Stal se z něj moudrý panovník, který v míru pečoval o své poddané.

Václav se, jako nejstarší syn, měl po svém otci ujmout vlády. V době, kdy Vratislav zemřel, byl však ještě malým chlapcem, a proto nějakou dobu za něj vládla jeho matka Drahomíra. Václav se ujal vlády v 18 letech. Díky svému vzdělání a moudrosti se stal vynikajícím panovníkem a také skvělým bojovníkem. Dokázal rozšířit své území a ochránit svůj lid před cizími krutými vojsky. Snažil se vládnout spravedlivě a v míru, konflikty neřešit bojem, ale vyjednáváním.

Jeden kníže, který se jmenoval Radslav, se doslechl, že prý Václav nerad bojuje. Myslel si, že to pro něj bude snadná kořist, a tak proti Václavovi uspořádal válečné tažení. Když se Václav o tom dozvěděl, svolal své vojsko. Jeho vojáci chtěli bojovat, ale Václav to vymyslel jinak. Poslal k Radslavovi dva muže se vzkazem, ať bojují pouze oni dva proti sobě. Aby nemuselo zbytečně umírat mnoho lidí. Kdo zvítězí v souboji, bude

vládnout oběma panstvím. Radslav se nad takovým vzkazem velmi podivil. Ale souhlasil, protože se bál, že kdyby odmítl, všichni by jej považovali za zbabělce. Když však mělo dojít k boji, stalo se něco zvláštního. Radslav seskočil ze svého koně, položil svůj meč na zem a poklonil se před Václavem. Tím Václav zvítězil a měl se stát vládcem nad oběma panstvími a Radslav se svými muži se měli stát jeho otroky. Václav však udělal něco jiného. Radslavovi odpustil a nechal ho, ať se vrátí domů. Radslavovi muži nechápali, proč jejich pán nebojoval, a tak se jej na to neustále vyptávali. Radslav jim odpověděl, že když mělo dojít k boji, uviděl na Václavově čele kříž a vedle něho anděly. Poznal, že

Václav je pod Boží ochranou, a proto se raději vzdal.

Václavova mírová politika se jeho matce, bratrovi a dvořanům nelíbila. Představovali si, že by panovník měl být přísný, nahánět všem hrůzu a strach a hlavně musí válčit. To, že byl Václav zbožný, poctivý, dobrý a laskavý ke svým poddaným, považovali za zbabělost. A už vůbec se jim nelíbilo, že se modlí a chodí na mše svaté.

Když je někdo zbožný a poctivý, neznamena to, že je zbabělec a slaboch. Slaboch je právě ten, kdo nedokáže přemoci sebe, svůj hněv nebo svoji lenost. Když se nám někdo posmívá, stejně jako se posmívali i Václavovi, že chodí na mše a neúčastní se bitek s ostatními vojáky, za to, že se snaží řešit konflikty po dobrém, naše síla se projeví v tom, že nebudeme oplácet zlo zlem. Svatý Václav nám v tomto může být příkladem hrdiny, který se odvážně hlásí k Pánu Ježíši a jeho způsobu života a nestydí se za to.